

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

12. Duo illic bapt. eorum alter sanitatem recup.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

quò ad Nanchinensem Regiam accedit propius, utpote ad aquilonem sita. Huic reliquæ omnes de magnificentia concedunt ædificiorum ex quadrato, & candido lapide, cum ex ligno tantum picturatum constet omnis aliarum materiatio, accedit quod Sinis venerias exhibet, iacereque amœno in lacu, aquarum dulcium interlapsu vicos, & compita perlabente; inde tridui spatio gratissimum iuxta & quætuosum iter nauigantibus sternente per alueum lectis præstructum lapidibus, & ripas at boribus confitas: vrbis tamen decus haud paulo illustrius, quod inganiorum progignat florem, maximè utisperorum, & Magistratum qui magno numero ferè in omnes Prouincias mittuntur, Degebat illic bonus senex Lincitani patens, curas iam publicas percussus, & secessu gaudens, qui de Ruggerio ut primum cognouit habere illum hospitem voluit, cum Almeida socio, & interprete illorum, patum ad hoc munus idoneo. Egere apud illum menses quinque in tenis musæo, (quam studiorum domum vocant) vbi Ruggerius mediocriter linguam callens, frequentabatur assidua Literatorum consuetudine, quorum & auribus, & propensissima comprobatione, Christianæ legis effata concipi aduertens, hinc sibi aureas augurabatur messes, & lat fundia numerosæ Christianitatis, si semel supremis auctoritatibus suam illic firmasset stationem; cui tamen firmandæ nihil ita obfuit, ut desiderium præsentis vastius, sed præcoci opportunitate. Fuit quidem operis pretium, quod suum hospitem Lincitani patrem sacro fonte iustravit; vita, ut Ethnicus, inculpatæ, & iis præditum motibus qui sanctitatem Sinarum conficiunt, expugnauit hominem Catechismi crebra, & distinctè percepta lectio; accenditque tam pia expectandi Baptismi impatientsia, ut non potuerit trimestri ulterius differri. Dies erat Christo resurgenti sacer, spectatores multi, prodit optimus senex candorem animi quem optabat, veste candida præferens, inter medios genuflectit, iisque religiosi affectus inditiis, ea reuerentia & demissione sacris abluitur, ut erumpentes Ruggerio lachrimæ interpellarent solennes ritus: paucos præter hunc pueros morti vicinos baptizauit, & oblatum sibi à patre nobilem febri tabida laborantem, fortè magis ut inde corporis, quàm animæ referret sanitatem; certè iuuenis vtrumque retulit. Sed hic affines Lincitani fundente se clarius Ruggerij nomine, & Literatorum crescente ad illum frequentia territi, veritiquone quod pronum erat vel Pechinum, vel ad inspectorem Prouinciæ quem proximè operiebantur, delata re, & exaggerata, infortunij aliquid Lincitano crearent, condicunt inter se Ruggerium honestè inde amouere, ac ne aut hospitem valde omnibus earum, vel affectos ad eum Literatos offenderent; confingunt literas quibus de Riccij, & Sandis graui periculo monebantur, nec dubitabant Ruggerium ad opem accursurum, quod iis regno pulsus non posset in eo consistere. Sed nec ita mendacium adornarant, ut homini acuto verum appareret; nec se doli conscium indicauit, sed mora quærendi quo se reciperet, illos tam

11.
Duo illic
bapt. eorum
alter sanitatem
recup.

ditū circumduxit, quoad denique non dissimulanter ab iis pulsus est. Urgente commodum Gubernatoris Sciaochinensis ex aula reditu, qui & ipse tam denso attonitus ad Ruggerium concursu, incitatusque ab consanguineis Lincitani, iussit illū Cantonem remigrare; retinere insuper eundē Lincitanum tam olim amicum, & beneficium, eiusmodi literis, ut nec adiri iam à nobis veller; nec in diplomatis quibus domum nostram & templum munierat, nec in Geographica Riccij tabula nomen suum extare. Sciaochinum reuersus Ruggerius Almeida Macaam remisit, quodd peregrinationis impetrasset comitem, non domus inquilinum, & ne inimicis Sinarum oculis, nostrorum illic afficeret numerus, commoatū ipse libenter accepit ad interiores regno Prouincias; eò ipsi sat vili pretio diploma curatum est à Tansiao, Lincitani necessario, ut in Prouincia Quanciensī templum viferet, magno Sinarum vndique affluxu & religione celebratum. Profectus itaque spe nouæ stationis procul alicubi ab infensissima Cantonensi Prouincia figendæ. Queilinum peruenerat Prouinciæ urbem primariam, vbi de stirpe regia, Rex titulo tenus imperabat; eius gratiam munere aliquo raritatis inuisa captans reiectus est à custodibus eunuchis ut homo agrestis, qui Regum aditus necisisset tentari non prius oportere, quàm faciliores explorasset, quare Mandarinō, & Prouinciæ Proregi coactus se sistere, iniquo vultu & animo ab iis exceptus est, insūque cepto itinere quamprimum pergere, seque vrbe auferre: hinc regressus ad Regem, inductusque in capacem aulam, ab eo visus est, sed prope iuuiso ex clathrata densè fenestella spectante; accepit quoque Rex ab eo munus nouitate vna gratissimum, idque illi argento sanè liberali reposuit. Quin & Eunuchus qui argenti lamellas ad eum detulit, siue illius affatu captus, seu cupiditate rerum longinquarum, quibus deinde referendis Regem oblectaret, eam ad cœnam adhibuit: quibus Prorex per exploratores sigillatim perspectis & suspicionibus æstuans, Pucensio mandat summo Prouinciæ Ministro, eum vrbe pellat, extruditurque extra portas à satellitibus mortem comminatis, si occultè aut palam pedem vnquam in eas immitteret. Sed is quem dixi Eunuchus, humanitate exhibita nequaquam abstiruit; apertas illi & solennes ab Rege domino suo obtinuit literas, ad Ministros Pasciui ditionis suæ oppido in Prouincia Huguancensi, quibus imperabat illum & excipi, & sumptu publico tamdiu ali, quādiu illic hærere libuisset. Erat illic iter dierum viginti, & magnis animis eo pertendebat, ut illud oppidum pedetentim, Pechino denique mutaret, ciuitatisque ius, peregrinitate abolita, ab Imperatore impetraret. Sed fortia magis quàm tuta consilia P. Sandes qui Sciaochini præerat abruptit, & post quadrimestre Pasciui exactum eum reuocauit.

Sciaochini de more inter hominum odia & amorem, aduersis & prosperis iactabamur. Proregis Scriba homo sceleratissimus diem Riccio dixit quasi Plagiario, qui tres Sinas clam raptos Macaam vendendos

13.
Quanciens.
P. ou. frustra
adit Rugg.

14.
Expellitur,
Sciaochinū
redit.